

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 81. Neapolis Regnum Ferdinando a Papa assertum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

cius effunderet. Verum cum S. R. I. E. Sæcul. XV.
lectorum, qui adhuc conflatæ seditioni A. C. 1458.
implicabantur, vel potentiam vereretur,
vel forte tot Principum invidiam uno
tempore in caput suum accersere nollet,
contra illos nihil tentavit, sed unice vin-
dictam exercuit in Albertum, & Sigis-
mundum sibi sanguine junctos, qui tamen
in Cæsaream Majestatem suam atten-
tatæ conjurationis Auctores præcipui e-
rant. Ceterum ut absentiae suæ a Con-
ventu Mantuano rationem obtenderet, o-
mnes hasce domesticas turbas Pontifici
exposuit Imperator.

§. LXXXI.

*Neapolis Regnum Ferdinando a Papa
assertum.*

Interim, cum per Callisti Pontificis obi-
tum cuneta sublata essent obstacula,
quibus Ferdinandus hucusque præpedie-
batur, ne Neapolis Regnum jure fiducia-
rio acciperet, ac ejus corona insigniretur,
hinc Pius II. Callisti Successor hujus Re-
gis gratiam sibi demerendi opportunita-
tem gratulabatur, spe concepta, fore, ut
illius auxilio munitus, Assisium, Nu-
cieriam, Gualdumque recuperaret, quas ur-
bes Picininus defuncti Regis Alfonsi
Bellidux cum ejusdem copiis ceperat, si-
bique hucusque vendicaverat. Nec sua

N n 5 Pontifi-

Sæcul. XV. Pontificem spes fecellit; restituit enim
A.C. 1458. Ferdinandus Pontifici præfatas urbes,

simulque eidem cessit Beneventum, &
 Terracinam civitates, quas olim Pater e-
 jus detinuerat, & Papa Ecclesiæ Domi-
 nio obnoxias esse contendebat. Pius II.

*Spond. ad
ann. 1458.
n. 12.*

tanti favoris haud immemor, Cardinalem
 Ursinum Neapolin decrevit, qui Regi
 diadema imponeret, eumque in Regni
 possessionem induceret, ne quicquam ob-
 luctantibus Renato Andegavensi, ejusque
 Filio Joanne Calabriæ Duce, qui tunc
 Genuæ agebat, & hujus urbis Guberna-
 tor eo ex fine creatus erat, ut Alphonsi
 progressibus sese opponeret. Interim ta-
 men utrique huic Principi datum, ut præ-
 ter reliquas, quæ in beneficiaria ejus-
 modi regni concessione apponi solent, con-
 ditiones etiam addita fuerit hæc clau-

Collenut. 1.6. fula: ut sine præjudicio aliorum esset alte-
 apud Maier. rius juris. Ferdinandus, ut pro hoc be-
 ex Monstre- neficio se gratum exhiberet, Antonio Pic-
 let. colominæo Pii Pontificis Nepoti in uxo-
 rem dedit sororem suam, adjecto dotis
 nomine Amalfitano Ducatu, necnon in-
 genti pecuniarum summa, quam ad sex-
 centa aureorum millia ascendisse Maie-
 ras testatur; quippe Alphonſus Ferdinan-
 di Pater plusquam sexies centena aureo-
 rum millia eidem reliquissæ dicitur; Præ-
 terea præfatus Antonius pro toto Regno
 Neapolitano supremus rei judiciariæ Præ-
 fectus

fectus nominabatur. Hoc tandem fœ- Sæcul. XV.
dere Ferdinandus pacificam sui Regni A.C. 1458.
possessionem obtinuit.

§. LXXXII.

*Corinthus urbs a Mahomete occupata
& Insula Peloponesia tributo
subiecta.*

Minus tamen favens tranquilitatis aura Orienti adspirabat. Hoc enim anno Mahometes II. Turcarum Imperator Corinthum vi cepit, totumque Peloponensem vectigalem reddidit; cum interea Palæologus Demetrius, & Thomas inter se de imperio litigarent. Hi duo Fratres Latinos pro auxiliis continuo sollicitabant, atque interim mutuis inter se dissidiis propriam suam ruinam omni contentione promovebant. Phranzes amborum, in quos irati Numinis furor tam claris argumentis, signisque eruptit, cæcitatem amare deplorat, additque Chalcondyles, Turcas nullum prætermisso annum, quin Christianos diversis in locis invaderent, indeque eos expellerent; His enim, prosequitur idem Auctor, infideles duo Imperia, duodecim regna, plurimas Provincias, ducentas insigniores urbes eripuisse dicuntur; ac nisi Deus dies Mahometis abbreviasset, forte longe plura, totumque Italiam, in qua